

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 7 St-898/2017-94

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sucu Ivanu Čuliću, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajna masa iza KEMILAK d.o.o. u stečaju, OIB: 14523768154, Split, Pupačićeva 1/3, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ankica Čenić, OIB: 67541309757, Split, Pupačićeva 1/3, 13. rujna 2021.

r i j e š i o j e

I. Iz preostale kupovnine dobivene od ovršnog suda u iznosu od 1.546.956,59 kuna, ostvarene unovčenjem nekretnine u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Ovr-1549/2018, i to nekretnine označene kao 107. ETAŽA: 0/0, 1. poslovni prostor označen u tlocrtu br. 16. smješten u prizemlju zgrade kao trinaesti po redu, brojeći od južne strane zgrade, orijentacije je istok-zapad, odakle ima i pristup, a ukupne površine 243,00 m², Dubrovačka 15-31, koji se nalazi na nekretnini sagrađenoj na čest. zem. 5346, poduložak 107, ZU 13514, K.O. Split, Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Split, namiruju se:

1. troškovi utvrđivanja tražbine i troškovi unovčenja u iznosu od 274.017,79 kuna,

2. djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Ante Hercega, OIB: 64369513827, Prolog 97, Ljubuški, Bosna i Hercegovina, u iznosu od 1.272.938,80 kuna, dok u preostalom dijelu u iznosu od 903.421,24 kuna tražbina razlučnog vjerovnika koja je uzeta pri diobi ostaje nenamirena.

II. Nalaže se računovodstvu ovog suda da, nakon pravomoćnosti ovog rješenja, iz sredstava koja se vode na kartici predmeta broj St-898/2017 isplati:

- a) iznos od 274.017,79 kuna stečajnom dužniku Stečajna masa iza KEMILAK d.o.o. u stečaju, OIB: 14523768154, Split, Pupačićeva 1/3, na račun broj: HR3523900011101017044;

- b) iznos od 1.272.938,80 kuna razlučnom vjerovniku Anti Hercegu, OIB: 64369513827, Prolog 97, Ljubuški, Bosna i Hercegovina, na račun tog vjerovnika broj IBAN: HR8824020063290291115, koji se vodi kod Erste& Steiermarkische bank d.d., uz napomenu svrhe plaćanja: „Stečajna masa iza KEMILAK d.o.o. "u stečaju".

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj St-62/2010 od 25. veljače 2011. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom KEMILAK d.o.o., Split te je za stečajnu upraviteljicu imenovana Ankica Čenić.

Rješenjem poslovni broj St-62/2010 od 16. lipnja 2017. zaključen je stečajni postupak nad dužnikom KEMILAK d.o.o. u stečaju te je po pravomoćnosti navedenog rješenja dužnik brisan iz sudskog registra.

Rješenjem poslovni broj St-62/2010 od 6. rujna 2017. određena je nagrada za rad stečajnoj upraviteljici za razdoblje od 25. veljače 2011. do 30. rujna 2015. u iznosu 176.212,63 kuna neto te za razdoblje od 01. listopada 2015. do 19. lipnja 2017. u iznosu 43.541,16 kuna bruto, kao i naknada troškova u iznosu 33.882,00 kuna neto.

Rješenjem ovog suda poslovni broj St-898/2017 od 25. rujna 2017. određen je nastavak stečajnog postupka radi naknadne diobe stečajne mase iza dužnika KEMILAK d.o.o. u stečaju te je pored stečajne mase, u sudski registar upisana i stečajna upraviteljica Ankica Čenić.

Rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-1549/2018 od 17. listopada 2018., koje je postalo pravomoćno 12. ožujka 2019., predmetna nekretnina dosuđena je kupcima za iznos od 1.620.000,00 kuna.

Nadalje, rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-1549/2018 od 30. kolovoza 2019., koje je postalo pravomoćno 17. rujna 2019., određeno je da se iz iznosa kupovnine od 1.620.000,00 kuna, dobivene prodajom namiruju troškovi ovršnog postupka u iznosu od 72.250,00 kuna i 793,41 kuna, dok će se preostali iznos od 1.546.956,59 kuna predati ovom stečajnom sudu.

Ročište za diobu kupovnine održano 14. srpnja 2020. sud je odgodio te je na istom zaključkom naloženo stečajnoj upraviteljici da se u roku od 8 dana očituje na prigovore razlučnog vjerovnika iz podneska od 13. srpnja 2020.

Stečajna upraviteljica je podneskom od 23. srpnja 2020. postupila po zaključku suda i dostavila očitovanje na prigovore razlučnog vjerovnika, dok je podneskom od 21. siječnja 2021. dostavila dopunu očitovanja, odnosno konačni obračun troškova (stranice 2450 do 2460 spisa).

Podneskom od 25. siječnja 2021. (stranice 2463 i 2464 spisa), razlučni vjerovnik Ante Herceg se očitovao na konačni obračun troškova od 21. siječnja 2021., navodeći u bitnom da i dalje osporava iznos od 81.000,00 kuna na ime troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava u paušalnom iznosu od 5%, dok da priznaje sve stvarno nastale troškove unovčenja predmeta razlučnog prava, nakon što je iste stečajna upraviteljica korigirala na temelju primjedbi razlučnog vjerovnika i po načelu razmjernosti u snažanju rashoda.

Međutim, podneskom od 10. veljače 2021., razlučni vjerovnik navodi da nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja predmetne nekretnine u stečajnom postupku,

pozivajući se pritom na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/2020-2 od 8. rujna 2020., koje dostavlja u prilogu podneska (stranice 2473 do 2485 spisa).

Ističe se da su svi navedeni podnesci objavljeni na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

U konačnom obračunu troškova od 21. siječnja 2021. stečajna upraviteljica, u bitnom, navodi da je troškove utvrđivanja tražbine obračunala paušalno 5 % od ostvarene kupovnine u iznosu 1.620.000,00 kuna, što iznosi 81.000,00 kuna, a koje troškove je obračunala jer je ovrha po kojoj je nekretnina unovčena na Općinskom sudu u Splitu pod brojem Ovr-215/2011 pokrenuta 19. siječnja 2011., dakle prije otvaranja stečaja nad društvom Kemilak d.o.o.

U odnosu na troškove unovčenja, istaknula je da su isti viši od 5% pa je iste obračunala prema stvarno nastalom trošku te ih je razdijelila na izravne i neizravne troškove.

Nadalje, izravne troškove stečajna upraviteljica podijelila je na one koji su nastali tijekom stečajnog postupka i one koji su nastali tijekom postupka naknadne diobe. Tako je tijekom stečajnog postupka nastao izravni trošak u ukupnom iznosu 15.564,01 kuna, a odnosi se na trošak pričuve Novi dani za Dubrovačku 25 u iznosu 13.425,50 kuna te trošak ključeva, katanaca i locco trošak do zaključenja stečaja u iznosu 2.138,51 kuna. U postupku naknade diobe nastao je izravni trošak u ukupnom iznosu od 24.532,74 kuna, a odnosi se na sudske troškove u iznosu 1.600,00 kuna, trošak pričuve Dubrovačka 25 u iznosu 4.268,73 kuna te trošak ključeva i brava u iznosu 350,00 kuna. Dakle, ukupni izravni troškovi iznose 40.532,74 kuna.

U odnosu na neizravne troškove, stečajna upraviteljica navodi da ukupna vrijednost stečajne mase iznosi 7.937.290,31 kuna, a da predmetna nekretnina u ukupnoj vrijednosti sudjeluje sa 20,41 %.

Isto tako, stečajna upraviteljica je i ove troškove podijelila na one koji su nastali tijekom stečajnog postupka i one koji su nastali tijekom postupka naknadne diobe. Tako je tijekom stečajnog postupka nastao neizravni trošak u ukupnom iznosu 574.730,07 kuna, a odnosi se na premiju osiguranja stečajnog upravitelja u iznosu 22.316,82 kuna, troškove stečajne upraviteljice u iznosu 47.822,38 kuna bruto, trošak knjigovođe u iznosu 84.482,58 kuna, ugovor o djelu u iznosu 16.279,69 kuna bruto, bruto nagradu stečajne upraviteljice u iznosu 286.593,07 kuna, trošak zbrinjavanja boja i lakova u iznosu 27.476,00 kuna te ostale troškove (telefon, javni bilježnik, struja, voda i uredski materijal) u iznosu 89.759,53 kuna.

U postupku naknade diobe nastao je neizravni trošak u ukupnom iznosu od 172.379,46 kn kuna, a odnosi se na trošak knjigovođe u iznosu 14.000,00 kuna, bruto troškova stečajne upraviteljice u iznosu 1.381,21 kuna, doprinos HZZO na bruto trošak u iznosu 103,59 kuna, bruto nagrada stečajne upraviteljice u iznosu 123.792,60 kuna, doprinos HZZO na nagradu u iznosu 9.144,16 kuna, trošak odvjetnika u iznosu od 3.125,00 kuna, trošak arhiviranja i ostali troškovi u iznosu 18.000,00 kuna, trošak sudske pristojbe za zaključenje stečaja u iznosu 2.000,00 kuna, trošak HPB u iznosu 812,90 kuna te FINA u iznosu 20,00 kuna. Dakle, ukupni

neizravni izravni troškovi ovog postupka u cijelosti iznose 747.109,53 kuna, od čega 20,41 % koji tereti prodaju predmetne nekretnine iznosi 152.485,05 kuna.

Dakle, stečajna upraviteljica navodi da troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava iznose 81.000,00 kuna, a troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava 193.017,79 kuna, tako da ukupni troškovi koji terete prodaju predmetne nekretnine iznose 274.017,79 kuna, dok za namirenje razlučnog vjerovnika preostaje iznos od 1.272.938,80 kuna.

Na ročištu radi diobe kupovnine održanom 8. rujna 2021. stečajna upraviteljica je izlagala kao u navedenim podnescima.

Na ovom ročištu bila je prisutna i punomoćnica razlučnog vjerovnika Ante Hercega koja je ostala kod svega navedenog tijekom postupka, a osobito kod podnesaka od 25. siječnja 2021. i 10. veljače 2021.

Prvenstveno se ističe da je člankom 441. stavkom 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15. i 104/17. – u daljnjem tekstu: SZ/15), propisano da se odredbe članka 235. do 248. i članka 254. tog zakona primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu tog Zakona. Imajući na umu da se članci 248. i 254. SZ/15 odnose na obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika nakon unovčenja stvari ili prava na kojima postoji razlučno pravo, radnja na koje se te odredbe odnose je upravo prodaja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo. Budući da je prodaja ove nekretnine određena rješenjem o ovrsi prije stupanja na snagu SZ/15, nema mjesta primjeni mjerodavnih odredaba SZ/15, pa tako niti pravnog shvaćanja zauzetog na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda od 18. ožujka 2019. prema kojem se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava. Ovakav stav zauzeo je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj PŽ-2684/2019-2 od 4. lipnja 2019.

Stoga, u situaciji kada je čitavi postupak prodaje proveden po odredbama SZ/96 pa je cijelo vrijeme primjenjivano materijalno pravo iz tog stečajnog zakona, a ne iz SZ/15, tada ovaj sud smatra da se i glede obračuna troškova te namirenja razlučnog vjerovnika, primjenjuju upravo odredbe SZ/96.

Zbog navedenih razloga, ovaj sud je prihvatio obračun stečajne upraviteljice i u dijelu koji se odnosi na troškove utvrđivanja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, a koji se sukladno članku 170. stavku 1. SZ/96 određuju paušalno u iznosu od 5 posto od utrška.

Člankom 164.a stavkom 1. SZ-a propisano je da nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu, dok je stavkom 2. tog članka propisano da će iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona.

Člankom 170. stavkom 1. SZ-a troškovi utvrđivanja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, određuju se paušalno u iznosu od 5 posto od utrška, dok je stavkom 2. tog članka propisano da se troškovi unovčenja određuju se paušalno u iznosu od 5 posto od utrška. Ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se troškovima unovčenja.

Ovaj sud u cijelosti prihvaća obračun troškova koji je napravila stečajna upraviteljica jer je isti obrazložen i dokumentiran te odgovara činjeničnom stanju u spisu, a uostalom ni razlučni vjerovnik ne osporava vrstu i visinu tih troškova.

U odnosu na nagradu za rad stečajnoj upraviteljici ističe se da je člankom 94. stavkom 1. SZ-a, u vezi s člankom 441. stavkom 2. SZ-a, propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova, dok je stavkom 2. istog članka propisano da nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

Člankom 2. stavkom 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15. - u daljnjem tekstu: Uredba) propisano je da stečajni upravitelj, povjerenik predstečajnog postupka i stečajni povjerenik imaju pravo na nagradu za obavljene poslove, dok je stavkom 2. istog članka propisano da nagradu za obavljene poslove određuje sud bez odgode prema pravilima Uredbe, nakon što osobe iz stavka 1. dovrše sve poslove za koje su imenovani. Člankom 5. stavkom 1. Uredbe propisano je da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

Sukladno članku 7. Uredbe nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima pa se tako za vrijednost unovčene stečajne mase do 100.000,00 kuna nagrada stečajnom upravitelju obračunava u iznosu od 16% od te vrijednosti, na razliku od 100.000,01 kuna do 300.000,00 kuna 12% od te vrijednosti, na razliku od 300.000,01 kuna do 500.000,00 kuna 10% od te vrijednosti, na razliku od 500.000,01 kuna do 1.000.000,00 kuna 8% od te vrijednosti, na razliku od 1.000.000,01 do 5.000.000,00 kuna 7% od te vrijednosti.

Također se ističe kako su na temelju članka 15. Uredbe navedeni iznosi bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada.

Ističe se da je stečajnoj upraviteljici tijekom ranijeg stečajnog postupka već isplaćena nagrada po navedenoj Uredbi iz 2015. za razdoblje od 01. listopada 2015. do 19. lipnja 2017. Nakon toga, kao i tijekom ovog nastavljenog postupka radi naknadne diobe, unovčeno je ukupno 1.961.910,95 kuna pa stoga stečajnoj upraviteljici pripada nagrada u zatraženom iznosu od 121.922,14 kuna bruto i to nakon što se nastavi obračun po citiranim člancima Uredbe od iznosa od 354.116,26 do 1.961.910,95 kuna, a što je pravilno stečajna upraviteljica obračunala u svom podnesku od 21. siječnja 2021.

Prema ocjeni ovoga suda, stečajna upraviteljica je stručno, ažurno i savjesno obavila sve potrebne poslove propisane odredbama SZ-a, u ovom nastavljenom postupku radi naknadne diobe, a uzimajući u obzir vrijednost unovčene stečajne mase, ali i obujam te složenost obavljenih poslova u ovom postupku, kao i citirane članke Uredbe, stečajnoj upraviteljici pripada primjerena nagrada za obavljeni rad u bruto iznosu od 121.922,14 kuna. S time što se ističe da će sud, kada za to budu ispunjeni uvjeti u smislu članka 2. stavka 2. Uredbe, posebnim rješenjem odlučiti o konačnoj nagradi stečajnoj upraviteljici.

Navedeni iznos se uvećava se za 7,5% s osnove troškova obveznih doprinosa za zdravstveno osiguranje. Naime sukladno članku 15. Uredbe svi iznosi koji se primjenjuju po toj Uredbi su bruto iznosi, odnosno iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada, ali Uredbom nije predviđeno da se pored nagrade u bruto iznosu, kada se radi o drugom dohotku, stečajnom upravitelju obračunava i doprinos za zdravstveno osiguranje u visini od 7,5%, odnosno da se nagrada uvećava za navedeni doprinos. Međutim, doprinos za zdravstveno osiguranje nije uključen u bruto iznos nagrade stečajnom upravitelju, jer se radi o doprinosu na osnovicu prema članku 113. stavku 1. točki 2.1. Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj 84/08., 152/08., 94/09., 18/11., 22/12., 144/12., 148/13., 41/14., 143/14., 115/16. i 106/18. – u daljnjem tekstu: ZD), zbog čega za navedeni iznos treba uvećati nagradu stečajnoj upraviteljici, s obzirom na to da je prema članku 111. ZD-a obveznik doprinosa na osnovicu isplatitelj primitka.

Nadalje, člankom 125. stavkom 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14. i 73/17.), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju članka 164. SZ/96, propisano je da o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

Iz stanja spisa te povijesnog izvatka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu razvidno je da je prvi razlučni vjerovnik na istoj Ante Herceg, koji je to pravo stekao ustupom tražbine od ranijeg vjerovnika H-Abduco d.o.o. Zagreb.

Člankom 146. stavkom 2. SZ-a propisano je da ako stečajni vjerovnik otuđi svoju tražbinu koju je prijavio u stečajnom postupku, njezin stjecatelj stupa u pravni položaj svoga prednika, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, dok je stavkom 3. istog članka propisano da se prijenos tražbine iz stavka 2. ovoga članka može dokazivati u stečajnom postupku samo javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ili izjavom stečajnoga vjerovnika danom pred sudom.

Člankom 302. stavkom 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14. – u daljnjem tekstu: ZV) propisano je da tražbina osigurana založnim pravom ima pri namirivanju iz vrijednosti zaloga prednost pred svim tražbinama koje nisu osigurane založnim pravima na tom zalogu, ako nije što drugo zakonom određeno, dok je stavkom 2. istog članka propisano da ako je zalog opterećen s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima ona tražbina koja je ispred ostalih u prvenstvenom redu.

Nadalje, člankom 319. ZV-a propisano je da prijeđe li na bilo kojem pravnom temelju tražbina osigurana založnim pravom na drugu osobu, na nju je time ujedno prešlo i to založno pravo bez posebnoga pravnoga temelja za to i bez posebnoga načina stjecanja, osim ako je što drugo bilo određeno.

Sukladno citiranim odredbama ZV-a, Ante Herceg, kao prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu na predmetnoj nekretnini, ima prednost pri namirivanju. Također se ističe da, u smislu članka 117. OZ-a, tražbina razlučnog vjerovnika nije osporena do ročišta za diobu kupovnine niti na tom ročištu niti je osporeno njegovo pravo na namirenje iz vrijednosti prodanih nekretnina.

Ističe se da razlučni vjerovnik zaključkom poslovni broj St-898/2017-91 od 20. srpnja 2021., kojim je bilo zakazano ročište radi diobe kupovnine za 8. rujna 2021., bio upozoren da će se tražbine vjerovnika koji ne dođu na ročište uzeti prema stanju koje proizlazi iz zemljišne knjige i spisa, sve sukladno članku 124. stavku 3. OZ-a, u vezi s člankom 164. SZ/96.

Budući da razlučni vjerovnik nije podnio zasebnu prijavu svoje tražbine do ročišta za diobu kupovnine niti na tom ročištu, odnosno nije dostavio obračun svog potraživanja, tada ovaj sud utvrđuje da sukladno stanju u spisu tražbina razlučnog vjerovnika koja se pri diobi uzima u obzir iznosi 2.176.360,04 kuna, a koju tražbinu je u ovom stečajnom postupku prijavio pravni prednik Ante Hercega.

Zbog svih navedenih razloga, ovaj sud je, prihvaćajući u cijelosti prijedlog stečajne upraviteljice vezano za obračun troškova, na temelju citiranih članaka SZ/96 i OZ-a odredio da se iz preostale kupovnine dobivene od ovršnog suda u iznosu od 1.546.956,59 kuna, prvo namire troškovi utvrđivanja tražbine i troškovi unovčenja koji su obračunati prema pravilima iz članka 170. SZ/96, a koji ukupno iznose 274.017,79 kuna, dok se s preostalim iznosom djelomično namiruje tražbina razlučnog vjerovnika za iznos od 1.272.938,80 kuna, a razlučni vjerovnik ostaje nenamiren za iznos od 903.421,24 kuna.

Također, ističe se da je razlučni vjerovnik podneskom od 25. siječnja 2021. naveo da osporava iznos na ime troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava, dok je izričito naveo da prihvaća obračun stečajne upraviteljice u dijelu koji se odnosi na troškove unovčenja predmeta razlučnog prava.

Iako je podneskom od 10. veljače 2021. razlučni vjerovnik u cijelosti osporio sve troškove, pozivajući se na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/2020-2 od 8. rujna 2020., iz ranijeg podneska od 25. siječnja 2021. proizlazi da razlučni vjerovnik zapravo ne osporava samu vrstu i visinu troškova unovčenja, odnosno konačni obračun tih troškova koji je stečajna upraviteljica napravila u podnesku od 21. siječnja 2021., već samo pravo na namirenje tih troškova, a što zapravo predstavlja pravno, a ne činjenično pitanje.

Dakle, ovaj sud zaključuje da razlučni vjerovnik ne osporava samu vrstu i visinu troškova unovčenja predmetne nekretnine, koji je stečajna upraviteljica napravila u podnesku od 21. siječnja 2021., a koje troškove u cijelosti prihvaća i ovaj sud jer su isti stvarno nastali i terete unovčenje predmetne nekretnine, a obračunati su sukladno stanju u spisu.

U odnosu pak na prigovore razlučnog vjerovnika koji predstavljaju pravno pitanje vezano za revizijsku odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/2020-2 od 8. rujna 2020., ističe se da su ti prigovori prema mišljenju ovog prvostupanjskog suda neosnovani.

Naime, razlučni vjerovnik koji ima pravo odvojenog namirenja na predmetu na kojem postoji njegovo razlučno pravo, mora snositi troškove unovčenja tog predmeta, koji su u izravnoj ili u neizravnoj vezi s unovčenjem tog predmeta.

U konkretnom slučaju svi troškovi koje je stečajna upraviteljica obračunala su u izravnoj ili pak neizravnoj vezi s unovčenjem ove nekretnine, a koje unovčenje bez ovih troškova u stečajnom postupku ne bi bilo moguće, bez obzira što je nekretnina prodana u ovršnom postupku.

Također, ističe se da je ovaj postupak naknadne diobe zapravo određen jedino radi unovčenja predmetne nekretnine.

Ujedno, ovaj sud smatra da je ustavna zadaća Vrhovnog suda Republike Hrvatske da osigura jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni pa iako navedena revizijska odluka u konkretnom slučaju nije formalno obvezujuća na ovaj prvostupanjski sud, ona ipak snagom svojih argumenata obvezuje ovaj sud.

Međutim, ujednačavanje sudske prakse ne provodi se kroz nekritičku primjenu odluka viših sudova pa tako i Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Prema načelu neovisnosti svaki je sudac dužan samostalno i neovisno tumačiti i primjenjivati propise, uz sagledavanje ukupnosti činjenične situacije, ali i postojeće sudske prakse.

Prema mišljenju ovog suda nužno je radi razvoj prava kroz sudsku praksu da prvostupanjski sud može donositi različitu odluku od one koju je donio neki viši sud pa tako u konkretnom slučaju od revizijske odluke na koju se poziva razlučni vjerovnik.

Uvažavajući snagu argumentacije revizijske odluke, ovaj sud ipak smatra da postoje dodatni argumenti (koji su ranije detaljno navedeni u ovom rješenju) zbog kojih ipak razlučnog vjerovnika u konkretnom slučaju treba obvezati na podmirivanje troškova i utvrđivanja tražbine (koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu), ali i troškova unovčenja predmetne nekretnine, koji su stvarno nastali u ovom postupku i koji su izravno ili pak neizravno povezani s unovčenjem predmetne nekretnine, a bez kojih troškova unovčenje iste ne bi bilo moguće.

Stoga, ovaj sud zaključuje kako se ne može prihvatiti navod razlučnog vjerovnika da u konkretnom slučaju nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja predmetne nekretnine u stečajnom postupku jer je ranije navedeno koji su to točno troškovi nastali te na temelju koji zakonskih odredbi je razlučni vjerovnik dužan snositi te troškove.

Za odgovoriti je razlučnom vjerovniku da je zakonska dužnost stečajnog suda obračunati troškove unovčenja i izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. SZ/96 nakon što je ovršni sud unovčio stvar na kojoj postoji razlučno pravo, a što proizlazi iz članka 164.a stavka 2. SZ/96. Ovakav stav vezano za revizijsku odluku na koju se poziva razlučni vjerovnik izrazio je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj PŽ-2250/2021 od 5. svibnja 2021.

Slijedom svega navedenoga, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu 13. rujna 2021.

Sudac
Ivan Čulić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave rješenja, a dostava ovog rješenja smatra se obavljenom istekom trećeg dana od dana njegove objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, pisano u tri primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- stečajna upraviteljica Ankica Čenić, Split, Pupačićeva 1/3
- Ante Herceg po punomoćniku
- računovodstvo ovog suda - nakon pravomoćnosti
- mrežna stranica e-Oglasna ploča sudova
- u spis

Broj zapisa: **eb2ff-83648**

Kontrolni broj: **0bc60-3a548-2e824**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVAN ČULIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.